

כרטיסיית מיצג מס' 1: סדר ברכות ההבזלה

*סדר ההבזלה שעל הכוס כק הוא, נוהגים לומר תחילה פסוקים של ברכה לסימן טוב לקראת השבוע הקרוב, ואח"כ מברכים ארבע ברכות הראשונה: "בורא פרי הגפן" על היין, השנייה: ברכה על הגשמים, השלישית: "בורא מאורי האש" על הנר, והרביעית: ברכת "המבזיל בין קודש לחול."

*בסדר הברכות אנו עולים מן החוש המאוש אל החוש הרוחני. תחילה מברכים על היין, שהטעם הוא חוש גשמי, שאין האדם חש אותו בלא שהמאכל יע בפיו. אח"כ עולים לחוש הריח, שאדם מסוגל להריח גם זבר שאינו בא במגע ממשי עם גופו. לאחר מכן מברכים על האור, שחוש הראייה זק יותר, ומסוגל לראות למרחק רב. לבסוף מברכים על ההבזלה, שהיא תלויה בשכל, שפסגת השאטיו היא ההבחנה שבין הקודש לחול.

* שת"י מן הברכות מעכבות את ההבזלה, והן ברכת היין וברכת ההבזלה, שאם לא אכרו לא קיים מצוות הבזלה על הכוס.

כרטיסיית מיצע מס' 2: יין- ברכת הגפן

כיוון שתקנו חכמים לומר את ההבזלה על כוס יין, יש לאחוז בכוס בעת ההבזלה. ואוחזים אותה ביז ימין, שהיא היז החשובה. וכן היז ליגבי כל הברכות, שבכל עת שמברכים על זבר מה, יש לאחוזו ביז ימין

את כוס ההבזלה נוהגים רבים למלא מנש על גזותיה, כדי שמעט מהיין ישפק, שיש בלה סימן של ברכה

מזז מזוות ההבזלה, מספיק שהמבזיל ישתה כשיצור 'מלא לואמיו', אבל לכתחילה טוב שהמבזיל ישתה את כל שיצור 'רביעית' היין שבכוס, כדי שיוכל לברק אחייכ ברכה אחרונה על היין.

השומעים זריכים לשתוק על שהמבזיל יסיים לשתות 'מלא לואמיו', שכיוון שמזוות ההבזלה לאומרה על הכוס, רק לאחר שהמבזיל יסיים לשתות מהיין בכמות של 'מלא לואמיו' תסת"י ההבזלה.

כרטיסיית מיצע מס' 4: בשמים- ברכת "בורא מיני בשמים"

* תקנו חכמים לברק על בשמים ולהריח במוצאי שבת מפני שאחר שהשבת יוצאת – הנשמה היתירה

נסתלקת, והנפש צואבת, וכדי להשיב את רוחה, מריחים בשמים, שאמרו חכמים שהנשמה נהנית מהם.

* מברכים על הבשמים במוצאי שבת, אבל במוצאי יום טוב אין מברכים עליהם, מפני שאין ביום טוב תוספת

נשמה יתירה.

*וכן בלמן שבמוצאי שבת מתחיל יום טוב, אין מברכים בהבזלה של מוצאי שבת על בשמים, מפני שמחת היום

טוב ומאכליו מיישבים את הנפש.

*וכן במוצאי יום הכיפורים אין מברכים על הבשמים, שהואיל וביום הכיפורים צריכים להתענות, אין ביום

הכיפורים נשמה יתירה, ואין צער כל כך בסיום יום כיפור.

*כל שומעי ההבזלה צריכים להריח מהבשמים, לפיכך ימתין המבזיל על שכל שומעיו יריחו מהבשמים, ורק

אחייך ישיק לברק על הנר.

*על בשמים שנוצזו לריח טוב מברכים, אבל אין מברכים על בשמים שנוצזו להפגת ריח רע, כגון בשמים

שמניחים בשירותים או בשמים שנוצזו להפגת ריח הליצה.

כרטיסיית מיצע חסי' 3: נר- ברכת "מאורי האש"

*נוסח הברכה: בא"י אמ"ה בורא מאורי האש.

*תקנו חכמים לברק על הנר במוצאי שבת, לזכר לזכר שבמוצאי שבת נתן הקב"ה זעה באזכר הראשון, והק"ש שתי אבנים זו בזו ויצאה האש.

*לכתחילה מברכים על אבוקה, היינו נר קלוע שיש בו לפחות שתי פתילות שכיוון שיש שני מקורות לאש, אורה רב. ניתן לברק גם על 2 נרות/ גפרורים שמצמידים אחד לשני! (בלית ברירה ניתן לברק גם על נר עם פתילה אחת)

*כדי לברק על הנר צריך ליהנות מאורו. צריך שהנר יאיר במידה כזו שגם אם לא היה שם אור חשמלי, אפשר היה להבחין לאורו של הנר בין שני סוגי מטבעות שונים. ונהגו לבחון זאת על ידי התבוננות בשרטוטי כף היד ובמקום החיבור שבין האצבעות לצפורניים, בנוסף ואמרו שיש בזה סימן ברכה כי הצפורניים מתרבות וזילות באופן קבוע בלי הפסקה.